

Slovenska
filharmonija

PVC

PVC 4

Sezona 2022/23

Vse, kar ljubi ...

PVC 4 Sezona 2022/23

17. februar 2023 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Vse, kar ljubi ...

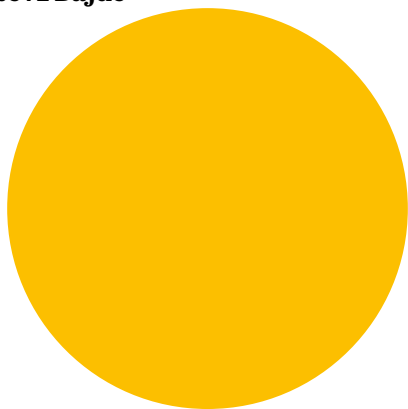
Zbor Slovenske filharmonije

Jerica Bukovec

dirigentka

Franci Krevh, Matevž Bajde

tolkala

Zaradi organizacijskih sprememb smo iz sporeda PVC 4 izpustili noviteto skladateljice Nine Šenk. Skladba bo izvedena v prihodnji abonmajski sezoni. Skladateljici, abonentom in vsem poslušalcem se iskreno opravičujemo in prosimo za razumevanje.

Gregor Klančič,

umetniški vodja Zbora Slovenske filharmonije

Bojana Šaljić Podešva (1978)

In mo(n)do numerico

Blanka Čakš, sopran

Gašper Banovec, tenor

Rok Rakar, bariton

Veljo Tormis (1930–2017)

Raua needmine

Prekletstvo nad železom

Robert Kožar, tenor

Miha Bole, bas

Franci Krevh, šamanski boben

Lojze Lebič (1934)

V tihem šelestenju časa ...

Iz veka vekov

Mozaiki

Iz kamna v vodi

Pesem o smrti

Franci Krevh, **Matevž Bajde**, tolkala

Gregor Klančič, orgle

Koncert je brez odmora.

ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Vsaj eno nit, ki tvori gosto mrežo med nocojšnjimi programskimi izbrankami, bi lahko označili kot raziskovanje zvočnega sveta človeškega telesa. Že prva kompozicija, *In mo(n)do numerico* (ki bi jo lahko prevajali bodisi kot *V svetu števil* ali pa *Na način števil*) skladateljice **Bojane Šaljić Podešva**, preizkuša zmožnosti pevcev z natančnimi navodili. Zvočnosti teles ne preizkuša le v klasičnih glasovnih registrih, temveč tudi prostorsko.

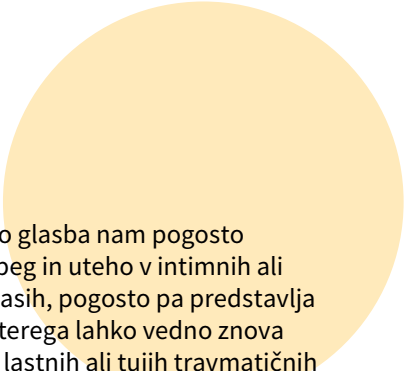
Uvod, imenovan *Pesek časa*, se prične že v zaodrju. Ob prihodu v dvorano se izvajalci razdelijo na dve skupini: zbor in dva pevca. Zbor je nadalje razcepljen ter enakomerno zaseda prostor levo in desno od občinstva. Glede na pozicijo tvorijo še manjšečasne skupine, kar dodatno ustvarja občutek valovanja zvočne mase v prostoru. Pevca, tenorist in baritonist, se med petjem premikata po dvorani. Zanju prostor narekuje tudi druge glasbene elemente; s premikanjem po prostoru se vzpostavljajo dinamične spremembe (oddaljevanje pomeni vse tišjo zvočnost ipd.), pa tudi obratno, dinamične oznake v partituri narekujejo gibanje po prostoru, npr. ustavitev na določeni točki (na balkonu, pri vratih itd.). Z raznolikim oblikovanjem ustnic in ustne votline pevci proizvajajo šume, variirajo ter gostijo zvočni prostor z različnimi glasovi, cmokljanjem in drugimi zvoki, vse to ob skladateljičinem lastnem besedilu, ki pa nastopa »v objemu« Hafisa in de Machauta. Pevca izvajata part z besedilom perzijskega lirskega pesnika Hafisa (1325–1389), čigar poezija izraža najgloblje duhovne doktrine islama in velja za eno najbolj spoštovanih in branih ne le med muslimani, temveč tudi na zahodu. Spodbudno besedilo pesmi *Stavi vse stave na ples* skladateljica dopolnjuje z glasbeno parafrazo iz

balade št. 2, *Helas! tant ay douleur et peine* («Car toute douleur m'est procheinne») / *Žal, toliko bolečine in žalosti* («Kajti vsa bolečina mi je blizu»), slovitega poznosrednjeveškega skladatelja Guillaumea de Machauta (ok. 1300–1377).

Naslov *In mo(n)do numerico* povedno opiše podstat kompozicije. Ves zvočni svet – kroženje zraka, preplet šumov, kodiranje besedila v morsejevo abecedo, premiki teles – je v službi prikazovanja neprenehoma nihajočega razmerja med dobrim in zlim, zvočna kompleksnost pa zrcali kompleksnost našega sveta in družbe, ki jo, kot se izrazi skladateljica, gradi »gugol dejanj«. Skladba je bila posvečena Komornemu zboru Ave ob praznovanju njegove 30. obletnice delovanja leta 2014, krstno pa so jo izvedli prav pod taktirko Jerice Bukovec.

Bojana Šaljić Podešva je slovenskemu in mednarodnemu občinstvu dobro znana. Po študiju kompozicije pri Marku Mihevcu v Ljubljani se je na dunajski Univerzi za glasbo in uprizoritveno umetnost izpopolnjevala v elektroakustični glasbi. Njen opus sestavljajo tako solistična kot komorna dela za razna glasbila, zborovske skladbe, sodelovanja s somišljeniki na področju drugih umetnosti, med njimi gledališča in filma, pa ji dajejo občutek svobode. Ustvarila je več izvirnih del za baletne, lutkovne in druge gledališke oziroma scenske uprizoritve ter večmedijske projekte in filme. Nenazadnje ustvarja predvsem na področju elektroakustične glasbe. Njeno umetniško udejstvovanje je močno pogojeno z njenim intimnim doživljanjem sveta, njena dela pa redno temeljijo na premišljenih vsebinskih kompozicijah in filozofskem premisleku.

Umetnost in z njo glasba nam pogosto predstavlja pobeg in uteho v intimnih ali množičnih kriznih časih, pogosto pa predstavlja tudi medij, skozi katerega lahko vedno znova slikamo doživljanje lastnih ali tujih travmatičnih izkušenj. Glasbena preteklost je polna kompozicij, ki vsaka na svoj način ozvočijo grozote in iz njih izhajajoče travme enega človeku najhujših sovražnikov – vojnega konflikta, ki ga človeštvo pogosto povezuje z dihotomijo dobrega in zla. Dobro znane so nam, med drugimi, Schönbergova kantata *Preživeli iz Varšave*, pa *Žalostinka žrtvam Hirošime* Krzysztofa Pendereckega in, seveda, kdo bi lahko pozabil topove *Uverture 1812* Čajkovskega, četudi le-ta morda oživlja drugačne občutke o vojnih bitkah kot prvi dve kompoziciji. Skladba ***Raua needmine*** (*Prekletstvo nad železom*) estonskega skladatelja **Velja Tormisa** s pomočjo človeških glasov v spremstvu šamanskega bobna priključuje starodavnost, enakomerna ritmika pa zlovešče slika alegorijo vojnih grozot, ki jih opisuje besedilo.

Veljo Tormis

Tormisa je obsežni in skoraj izključno vokalni glasbi posvečeni opus v svet zapisal kot enega najznamenitejših zborovskih skladateljev 20. stoletja. Ljubezen se je pričela že v otroštvu; njegov oče je vodil cerkveni zbor, ki je pogosto vadil v družinskem domovanju, na sporedu pa so bile redno estonske ljudske in domoljubne pesmi. K vključevanju ljudske glasbe ga je – tako kot vse svoje učence – kasneje spodbujal profesor kompozicije na Moskovskem konservatoriju Visarjon Šebalin. Krajše obdobje odpora proti ljudski glasbi pod vplivom vala avantgardnih idej v Estoniji se je leta 1958 končalo z njegovim

obiskom tradicionalne poroke na majhnem otoku Kihnu, kjer so ga ljudske pesmi in plesi povsem očarali. Odtlej je tako besedila kot glasbeni material za svoje kompozicije najpogosteje črpal iz ljudskega izročila, bodisi estonskega ali tujega, saj je bil prepričan, da imajo starodavne pesmi raznolikih ljudstev pomembno skupno značilnost – odražanje načina življenja, ki je bližji naravi, njenim verovanjem in morali.

Raua needmine, njegovo najpogosteje izvajano delo, temelji na IX. poglavju finskega nacionalnega epa *Kalevala*, prirejenega in prevedenega v estonščino. Prvič je bilo dokončano leta 1972 ter revidirano leta 1991. Železo, skozi zgodovino pogosta surovina orožja, tu nastopa kot poosebitev agresorja samega: »Ti, požiralec mesa, drobilec kosti, ti, prelivalec nedolžne krvi! [...], vem, od kod prihajaš, ti zlikovec!« Razširjene vokalne tehnike in spremljajoči čisti vokali se organsko izvijajo iz grl pevcev kot nekaj brezčasnega, zdaj kriče, zdaj šepetaje. Glasbo nedvomno povsem prevzema pulzirajoča, obredna dramatičnost ritmičnega pogona, ki jo dodatno stopnjuje še šamanski boben.

Svet zborovske glasbe je **Lojzetu Lebiču** vse prej kot tuj. Že med študijem na Akademiji za glasbo v Ljubljani je postal dirigent Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič, leta 1962 pa je prevzel vodenje Komornega zbora RTV Slovenija. O uspehih slednjega pod Lebičevim vodstvom pričajo mnoga gostovanja v tujini, nagrade in posnetki. Lebič pa se ni posvečal le interpretaciji, temveč je za zborovske sestave tudi skladal. Že od otroštva naprej ga je spremljala dvojnost, bodisi med njegovim podeželskim odraščanjem

in odprtostjo svetu, ki mu jo je ponudila Ljubljana, bodisi med študijem arheologije in glasbe (kjer je prav tako vzporedno študiral dirigiranje in kompozicijo), pa posvečanje dirigentskemu delu na eni strani in pedagoškemu na drugi. Vse to je, kot piše Gregor Pompe, zbuvalo v Lebiču »najrazličnejše dualizme – med racionalnostjo in iracionalnostjo, med novim in tradicionalnim, med temperamentnim in meditativnim«, ki so pomembno vplivali tudi na njegove zborovske kompozicije.

Kot del ene njegovih obsežnejših kompozicij *Ajdna – glasba o času* za zборе, kljunaste flavte, tolkala in sintetizator je leta 1995 nastala zbirka ***V tihem šelestenju časa ...*** za mešani zbor in instrumente. Njena glasbena zasnova, podobno kot v Tormisovi skladbi, vzbuja občutek ritualnosti in starodavnosti, obenem pa je vsebina zborovskih skladb na besedila pesnika in dramatika Gregorja Strniše prežeta z brezčasnostjo eksistencialnih vprašanj. Sicer določena shema *Ajdne* se v primeru izvajanja le zborovske zbirke umika možnosti poljubnih povezav med skladbami ali pa tudi samostojnim izvedbam. Če sledimo poti *Ajdne*, se ta prične z *Iz veka vekov*, kjer pevci v razširjenih vokalnih tehnikah (šepetaje, dahnjeno, govorjeno, sunkovito, mrmraje itd.) podajajo besedilo, ki opisuje ujetost v neprekinjeni krog življenja. Nadaljuje se z *Mozaiki*, kjer je zbor razdeljen na tri skupine. Nadvse kontemplativno obrednost dosegajo z udarjanjem trianglov in antičnih činel

(prva skupina) ter petjem v slogu gregorijanskega koralala (druga skupina, »alla gregoriano«), ki prihaja »od daleč«; pevci koralisti so postavljeni za tretjo, najštevilčnejšo skupino ali celo v zaodrije. *Iz kamna v vodi* je ognjevit, utripajoč poziv naravi, poslednja *Pesem o smrti* pa spoznanje o minljivosti in obenem cikličnosti življenja. Sestavljajo jo tri Strniševe pesmi – *Pesem o smrti*, *Drevesu* in *Roka V*. Začetni kanon v spremstvu pavk in činel preide v nagovor drevesu, tega pa prekinjajo tri krožnice simuliranih citatov ljudskih pesmi na besedilo *Pesmi o smrti*. Po dramatičnem vrhu v *Roki V* zboristi postopoma, med seboj neodvisno zapustijo oder (oz. prizorišče) z »obrednimi koraki«, v zaodrju pa se zvok izgublja v daljavi. Poleg premikanja po prizorišču kompozicijo zaznamujejo tudi druge scenske akcije, npr. postopna zatemnitev prostora, ki poteka vzporedno s tonskim usihanjem. Kljub jasni invokaciji preteklega, pradavnega z namigi na koralno petje, srednjeveški organum, simulacije ljudskih pesmi, kanon nas Lebič s kromatiko, harmonskimi grozdi, razširjenimi vokalnimi tehnikami in repetitivnostjo opominja, da so nekatera vprašanja, občutki in stanja nespremenljivi in večni.

Jana Erjavec

Jerica Bukovec

dirigentska

Foto: Dražen Štader

Jerica Bukovec je diplomirala na ljubljanski Akademiji za glasbo. V okviru študijske izmenjave je v švedskem Malmöju eno leto študirala zborovsko dirigiranje v razredu Dana-Olofa Stenlunda. Študij je nadaljevala na Kraljevi akademiji za glasbo v Stockholmu, kjer je magistrirala v razredu Andersa Ebyja. Po vrnitvi v Slovenijo je bila dirigentska Komornega zbora Ave, med letoma 2015 in 2021 pa je vodila APZ Tone Tomšič Univerze v Ljubljani.

Pretežno
vokalni
cikel

Z zboroma je izvedla številne odmevne projekte ter uspešno nastopila na domačih in mednarodnih tekmovalnih odrih. Za svojo nadarjenost je prejela različne štipendije, kar štirikrat na Kraljevi akademiji za glasbo v Stockholmu. Je tudi dobitnica štipendij Ministrstva za kulturo Republike Slovenije, Glasbene matice Ljubljana, štipendije Erica Ericsona in štipendije Dana-Olofa Stenlunda. Prejela je zlati znak Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in zlati znak Zveze kulturnih društev Ljubljana za leto 2020. Od novembra 2018 je stalna gostujoča dirigentka Zbora Slovenske filharmonije.

Franci Krevh

tolkalec

Franci Krevh je diplomiral iz tolkal na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Borisu Šurbku. Je član Orkestra Slovenske filharmonije, s katerim se je med drugim predstavil tudi kot solist (Tan Dun, *Paper Concerto*; Nina Šenk, *Quadrum ...*), komorni glasbenik in ustvarjalec ter povezovalec simfoničnih koncertov za mlade poslušalce. Tolkala in tolkalna glasba predstavljajo središče njegovega poklicnega in prostočasnega zanimanja. Tako že vrsto let soustvarja programsko shemo Slovenskega tolkalnega projekta (SToP). Nove izzive išče z Ansambлом za sodobno glasbo MD7 ter ansambлом za staro glasbo Capella Carniola. Je soavtor *Tolkalnega terminološkega slovarja*. Ljubezen do ritma in glasbe razširja z glasbenimi srečanji pod imenom TOLKALNI KROG.

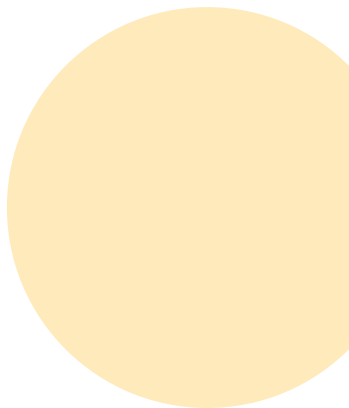
Pretežno
vokalni
cikel

Matevž Bajde

tolkalec

Matevž Bajde je diplomiral iz tolkal na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Od leta 1997 je član Orkestra Slovenske filharmonije. Občasno sodeluje pri projektih sodobne glasbe ter muzicira z drugimi glasbeniki, ansambli in orkestri. Je član Slovenskega tolkalnega projekta, skupine, ki je v skoraj četrto stoletja svojega delovanja pridobila velik ugled doma in v tujini ter je za svoje delo prejela Župančičevo nagrado (2013) in nagrado Prešernovega sklada (2014).

Bojana Šaljić Podešva

In mo(n)do numerico

Bojana Šaljić Podešva; Hafis: *Stavi vse stave na ples;*
prevod B. Škoberne

En svet se zdi
gugol dejanj ga gradi
Tisoč na tisoč na tisoč

Gugol dejanj
10 milijard ljudi
999999999 govori jih o krivicah
999999999 jih vidi krivice
999999999 jih dela krivice
(če krivice so; ni take reči
kot je greh, rekel je poet)
999999999 jih hoče boljši svet
888888888 zase
222222222 za druge
1/2 jih skuša ozdravit' sebe
1/4 jih skuša ozdravit' svet
1/8 skuša rešit' planet
Milijardam ljudi gre to dobro od rok
pa ne zmeraj! včeraj,
danes spet ne, jutri –
kdo ve?

Gugol dejanj
Dejanja ljubezni
Dejanja neznanja
Tisoč na tisoč na tisoč

Eden vidi valove.

--

Vem, da te glas potrtosti
še vedno nagovarja.

Vem, da ti navade, ki lahko uničijo tvoje življenje,
še vedno pošiljajo povabila.

Vendar si zdaj s Prijateljem
in izgledaš toliko močnejši!

Lahko ostaneš takšen
in se celo razcvetiš!

Še naprej iztiskaj kapljice Sonca
iz svojih molitev in dela in glasbe
in iz lepega smeha svojih tovarišev.

Še naprej iztiskaj kapljice Sonca
iz svetih dlani in pogleda tvojega Ljubljenega
in, dragi moj,
iz najbolj nepomembnih gibov
lastnega svetega telesa.

Nauči se prepoznati ponarejene kovance,
ki ti lahko kupijo samo trenutek radosti,
potem pa te cele dneve vlačijo za sabo
kot polomljenega moža
za prdečo kamelo.

Zdaj si s Prijateljem.
Prepoznaj, katera tvoja dejanja ga radostijo, katera
tvoja dejanja prinašajo svobodo
in Ljubezen.

Kadarkoli izgovoriš Božje ime, dragi romar,
si moja ušesa želijo, da med njimi ne bi bilo glave,
tako da bi se lahko končno poljubila in zaploskala
tvoji hranilni modrosti!

O, še naprej iztiskaj kapljice Sonca
iz svojih molitev in dela in glasbe
in iz lepega smeha svojih tovarišev.

in iz najbolj nepomembnih gibov
lastnega svetega telesa.

Zdaj, mili moj,
bodi moder.
Stavi vse svoje stave na Ples!

Veljo Tormis

Raua needmine

Prekletstvo nad železom

Finski nacionalni ep *Kalevala*, IX. poglavje; priredili August Annist, Paul-Eerik Rummo in Jaan Kaplinski; prevod iz arhiva SF

Hej, zlikovec! Ogabno železo!
Ogabno železo! Ruda prekletega močvirja!
Ti, požiralec mesa, drobilec kosti,
ti, prelivalec nedolžne krvi!
Podlež, od kod ti tvoja moč?
Povej, kako si postal tako mogočen!
Preklet bodi, pankrt! Ogabno železo!
Poznam tvoj rod, kratkovidni norec,
vem, od kod prihajaš, ti zlikovec!

Nekoč so popotovale tri vile,
tri ognjene nebeške hčere.
Iz nabreklih prsi so zlivale mleko,
na zemljo, na zemeljska močvirja.
Iz prve je priteklo črno mleko
in se spremenilo v črno, surovo železo.
Iz druge je priteklo belo mleko,
iz katerega je nastalo belo jeklo.
Iz tretje je priteklo krvavoredeče mleko,
ki je postalo rdeča železova ruda.

Hej, zlikovec! Ogabno železo!
Ogabno železo! Ruda prekletega močvirja!
Takrat nisi bilo visoko in mogočno,
niti mogočno, niti vzvišeno,
ko si curljal v močvirja in barja,
ko si se stekal v močvirske kotanje.
Preklet bodi, pankrt! Ogabno železo!
Poznam tvoj rod, kratkovidni norec,
vem, od kod prihajaš, ti zlikovec!

Volk je tekal po močvirju,
opotekajoči se medved je stopal po barju.
Moča se je zbirala v volkovih sledih,
in šota se je ugrezala pod medvedovimi stopali.

Železo se je prikazalo
pod sledovi volkovih krempljev
in v prazninah medvedovih odtisov.
Hej, železo! Otrok barjanski!
Močvirja redeča rja in belo mleko!

Povej, kdo te je naredil tako pogubnega!
Kdo ti je naložil vsa tvoja zla dela?

Smrt je jezdila čez močvirje,
kuga je bila na svojem zimskem potovanju,
kal železa je odkrila v šoti,
rjaveče železo v močvirju.

Velika smrt je tedaj spregovorila,
morilska kuga je rekla:
V borovem gozdičku za hribom,
na polju za vasjo,
daleč od kmečkih domov,
tu bo kovačnica smrti.
Tu postavim kovaško peč,
tu postavim največji meh,
tu bom kuhala železo,
razpihavalala rjavordečo rudo
in vtolkla jezo v železo.

Železo, ubogo, je treslo se in trepetalo,
treslo se in trepetalo, se zdrnilo in stokalo
ob misli na ogenj
in njegov žarni bes.

Hej, zlikovec! Ogabno železo!
Takrat nisi bilo visoko in mogočno,
niti mogočno, niti vzvišeno,
ko si stokalo v belo razžarjeni peči,
odzvanjalo pod udarjajočimi kladivi.
Brundala je starka ob peči,
godrnjala sivolasa pri ognjišču:

Železo se razliva, teče kot kitovo olje,
brez prestanka se vleče kot kapljajoča slina,
curlja iz razžarjene peči,
teče iz besnečega ognja.

Železo, še vedno si mehko in nežno.
Kako naj te prekalim,
da postaneš iz železa jeklo?
Vlij vanj še modrasa slino!
Vlij vanj gadov strup!
Saj železo ne bo nosilec zla,
brez kačje sline,
gadjega strupa.

Brundala je starka ob peči,
godrnjala sivolasa pri ognjišču:
Varuj nas, najvišji Stvarnik!
Da človeštvo ne premine,
materini sinovi ne izginejo
brez sledu z obličja zemlje,
da ne izgine
Božje stvarstvo.

Novi časi, novi bogovi in junaki.
In topovi in letala,
tanki in puške.
Novo jeklo in železo.
Čisto novo, razumno,
natančno, močno ubijalsko,
opremljeno s samodejnimi merilci,
oboroženo z jedrskimi glavami.
Izstrelki varni pred obrambnimi
raketami.

Noži in bodala,
sekire, helebarde, sablje,
in frače in tomahavki in bumerangi,
loki in puščice, kamni in gorjače
in kremplji in zobje, pesek in sol,
prah in katran, napalm in premog.

Najnovejša in sodobna tehnologija,
zadnji krik elektronike,
leti v katerokoli smer,
ostane nepremična na svoji poti, zadene cilj,
ohromi, izloči iz boja,
ubije,

naredi nemočne,
prizadene in rani, zada nezamisljive izgube
in ubija, ubija z železom in jeklom,
s kromom, titanom, uranom, plutonijem
in mnogimi drugimi elementi.

Hej, zlikovec! Ogabno železo!
Rezilo meča, mati vojne!
Močvirska kovina je zlata čuvaj,
a ti, jeklo, si nagnjen k zlu!
Preklet bodi, pankrt! Ogabno železo!
Midva sva brata, iz istega doma,
iz istega semena sva vzknila.
Ti si iz zemlje, jaz sem iz zemlje,
iz temne prsti sva rojena.
Oba živiva na isti zemlji
in v zemljo se nekdam povrneva.
Prostora bo dosti za oba.

Lojze Lebič

V tihem šelestenju časa ...

Iz veka vekov

Gregor Strniša: *Stvari V*

Kje smo mi, ko smo bili,
kje bomo, ko nas več ni?
Nečutna dlan, nevidno oko
zazna, kar je bilo, kar bo.

Iz veka vekov davnih let
strme mrtvaki na naš svet.
Iz tisoč let prihodnosti
strmi v ta hip odblesk oči.

Sto, milijon oči v stvareh,
strešnikih streh, listih dreves.
In vse dlani, ki so bile,
stopinje, ki bodo prišle.

Mozaiki

Gregor Strniša

Stari, zlati mozaiki
v mrak cerkva stoje zazrti
kot oddaljeni spomini,
vtkani v sence naših prsi.

Vitke, žalostne svetnice
stopajo po ognjih hladnih,
v luči senčnate svetilke
drse po zidovih plašnih.

Kakor da nevidne trave
božajo jim tenki prsti,
njih telesa so kot sladke
jablane v vrtovih smrti.

Njih obrazi, ozki, tihi,
vse bolj ozki in srebrni ...
Stari, temni mozaiki,
vtkani v sence naših prsi!

V tihem šelestenju časa
ugaša luč, temne oblike.
Le oči še zro iz mraka,
temne, zlate in velike.

Iz kamna v vodi

Gregor Strniša: *Uroki I*

Iz kamna v vodi
– stopi ven!
Iz maha v gori
– stopi ven!

Stopi ven –
iz lista v drevesu!
Stopi ven –
iz ptiča na nebu!

Iz ptice na nebu
– stopi ven!
Iz slike v očesu
– stopi ven!

Pridi ven –
iz krakena z dna morja!
Pridi ven –
iz roka z višin neba!
Sveta dlan
– približaj se!
Oko sveta
– ozri se sem!

Vstani gor –
iz očesa oči!
Padi dol –
iz dlani dlani!

Iz slike v očeh
– bodi vzeti!
Slika sveta v očeh
– bodi svet!
Pojdi v vrt –
iz ptice nebes!
Iz krta v prst –
iz črva v les!

Dvojniki lip, postani lipa!
Poženi list, dvojniki lista!
Dvojniki maha, ozeleni!
Dvojniki kamna, okamenj!

Pesem o smrti

Gregor Strniša: *Pesem o smrti, Drevesu in Roka V*

V beli hiši iz kosti
rebrast rebrnik sedi.
Okrog hiše vrt strupen,
trnov plot in hrastov les.
Smrt je majhen pisan ptič
sredi gozda, ki ga ni.
Trka, trka, noč in dan,
po veji, ki je ni več tam.
Sredi gozda strupen vrt,
na limanicah sedi smrt.

Rebrnik jo je ujel
in poslušal brez ušes.
Sredi hiše iz kosti
smrt v kletki žvrgoli.
Okrog hiše trnov plot,
okrog plota hrastov gozd.
V lesu kliče noč in dan
sova, ki ni več kot glas.
Sova, ki je samo krik,
je lovila slepo miš.

--

Drevo zeleno,
zakaj žaluješ?
Si zastrupljeno
od žarkov lune?
Si orošeno
od hladne rose,
ubogo moje
drevo zeleno?

Boža te roka
lune strupene,
padla je rosa
in tebe zebe.
Od mrzle rose
si orošeno,
od lune zlobne
si zastrupljeno.

Drevo zeleno,
zato žaluješ:
si zastrupljeno
od zlobne lune,

od bridke rose
si orošeno,
drevo zeleno,
ubogo moje.

Ubogo moje
drevo zeleno
od prve rose
si orošeno,

pred prvim svitom,
pred prvo senco,
boš pod sekiro
padlo na zemljo.

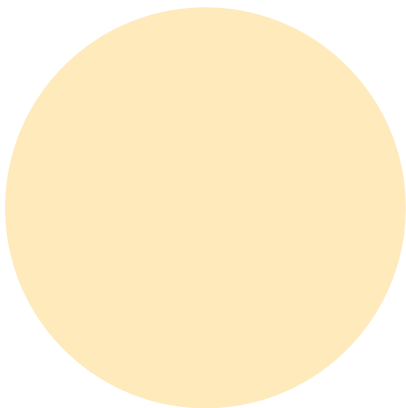
--

Je za večno stehtan svet?
Je bila polnoč ura zvezd?

Niso segle iz globočin noči
dlani do zadnje lehe prsti?

Vsak hip rahljajo zadnjo prst
nevidni prsti, zato je vrt.
Vrt je poln samih rož,
sredi rož stopa mačka v noč.

Skoz neskončni zvezdni vrt
večno gleda črno prst
sredi skal, pod večno nočjo
nevidna roka, kot oko.

Lojze Lebič

Vem, da je zopet pomlad

Zborovske skladbe častnega člana
Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Jerica Bukovec dirigentka

Nakup zgoščenke

blagajna Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana

vsak delavnik od 11. do 13. in od 15. do 17. ure
ter uro pred koncertom

Cena: 15 EUR

Slovenska
filharmonija

Zgoščenka z naslovom *Vem, da je zopet pomlad* je zrasla iz projekta izbranih zborovskih del Lojzeta Lebiča, ki jih je Zbor Slovenske filharmonije pod vodstvom dirigentke Jerice Bukovec izvedel že novembra 2019 v Kopru in na Prevaljah ter pozneje na svečanem koncertu v Dvorani Marjana Kozine 16. januarja 2020, ko je Slovenska filharmonija Lojzetu Lebiču podelila častno članstvo. Izbor del je predlagal skladatelj, pričujoča izdaja pa naj bo naša zahvala za njegov izjemni doprinos k slovenski zborovski glasbi. Kot pravi sam, mu je bilo sodelovanje z Zborom Slovenske filharmonije in dirigentko Jerico Bukovec v veselje, radost in čast, vsem nam pa naj glasba z nove zgoščenke oplemeniti trenutke v pričakovanju pomladi.

Gregor Klančič

umetniški vodja Zbora Slovenske filharmonije

Februar, marec 2023

FKK 3

Mladostni grehi

23. in 24. februar 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Heinz Holliger, dirigent

Sarah Wegener, sopran

Spored:

Anton Webern: Šest skladb za veliki orkester, op. 6

Alban Berg: Sedem zgodnjih pesmi

Heinz Holliger: Šest pesmi na besedila Christiana Morgensterna

Heinz Holliger: Somrak, pet haikujev za sopran in veliki orkester

Claude Debussy (ork. Charles Koechlin): Khamma

SOS 4

Ure in oblaki

15. marec 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Sylvain Cambreling, dirigent

Ženski zbor Slovenske filharmonije

Spored:

Georg Friedrich Haas: Natures mortes

György Ligeti: Clocks and Clouds

Florent Schmitt: Salomina tragedija, baletna suita, op. 50

SIM 4

Sobotna izobraževalna matineja

11. marec 2023 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija
Predstavitev skladatelja Györgyja Ligetija in
njegove glasbe

PVC 5

Dialog

17. marec 2023 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Krešimir Stražanac, basbariton

Doriana Čakarova, klavir

Spored:

Franz Schubert: Labodji spev, D 957

Gustav Mahler: Pet pesmi na besedila Friedricha
Rückerta

SMS 4

Dobrodošel gost

23. in 24. marec 2023 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Charles Dutoit, dirigent

Spored:

Sergej Prokofjev: Romeo in Julija – izbor iz suit

Claude Debussy: Preludij k favnovemu popoldnevu

Modest Petrovič Musorgski (ork. Maurice Ravel):

Slike z razstave

eurolakat

SiolNET.

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 4
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, februar 2023

Redakcija koncertnega lista je bila končana 15. februarja 2023.

ISSN 2350-5117

Šamanski boben je izdelal mojster Sebastjan Gršak (Medicine ArtWorks).

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija